

Ст. Баджовъ

ЛИСИЦА И КАТЕРИЧКА.

Единъ день катеричката срещнала лисицата въ гората и много се изплашила. Тя знаела, че насреща ѝ стои най-хитрото горско животно, отъ жбитѣ на което мъчно може да се избави. Катеричката приятелски ѝ каза:

— Добро утро, кума лисо! Какъ си и какво правишъ? Какъ поминавашъ въ тия тежки времена? Храна трудно се намира, а ѝ кждето се обърнемъ все врагове!

Лисицата изгледала надменно малкото животинче отъ главата до петитѣ и се колебаела дали заслужава да говори съ него. Най-после важно, важно продумала:

— О ти, бедно и слабо животинче! Какво ти е дошло на ума да мислишъ и се грижишъ за мене? Ти питашъ какъ поминавамъ. Питашъ мене, която владѣя по вече отъ сто хитрини, та мога и храна да си намѣря и отъ врагове да се избавя!...

Катеричката се готвила да отговори нѣщо, но въ този моментъ се задало куче. То силно тичало и душено по земята.

Лисицата, щомъ го видѣла, бързо избѣгала и се скрила въ своята дупка. Катеричката веднага скочила на близкото дърво. Изкачила се високо на единъ клонъ и се изгубила между сухитѣ листа и малкитѣ клончета.